

ԴՐԱՄԱԿԱՆ ԵՂԻՍԱԲԵԹՈՒԹՈՒՄ ՀԱՅԱՔԱՂՔԻՆ

ՕՐԵՆՍԴԻՐ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

(Տես յէջ 104):

ԱՅՆ խառութիւններն, արգելվները ու դրամական տուգանքները, զոր սահմանած դրած է Եղիսաբեթուպոլիսոյ դինածը՝ Հրեշտակ Տեառնէն ետեւ գինի ծախելու և խմելու, գաւազան կրելու, քաղաքային ժողովին ներկայ ըլլալու նկատմամբ՝ և այլն, բան մը չեն՝ համեմատելով այն սասաթիկ պատժոց հետ, զոր սահմանած ու գործադրած է օրէնսդիր իշխանութիւնը՝ թանկագին ու նորակերպ հագուստներ հագնողներուն և շաայլ զգեստներ մտցընողներուն համար :

Ասոր նկատմամբ Դրանսիլուանիոյ կերայ հայաքաղաքը հրատարակուած Արմենիա հոնգարերէն ամսաթերթը, իւր Ապրիլի թուոյն մէջ « Զգեստուց շոայլութեան չափաւորութիւնը » վերնագրով փոքրիկ տեղեկութիւնն մը բերաւ, Եղիսաբեթուպոլիսոյ դիւանին ձեռագիրներէն առնելով ¹⁾։ Ասոր մէջէն կ'իմանանք ի մէջ այլոց, թէ քանի մը հոգի պատժուեր են, իրենց վիճակէն վեր ու թերեւս ոչ այնչափ վայելուչ զգեստներ ու ոսկոց և արծաթի ժապաւէնով զարդարուած հագուստներ կրենուն համար :

Ծնթերցողք անշուշտ կը ծիծաղին, երբ կարդալու ըլլան, օրինակի աղագաւ, թէ « Մշղտեսու Գիրգորին ընկերն և քուրն կիլապոռնով նաշխած ձերնոց քալուցիլին. տվաւ ճուրում էրկուսին սէպն հ. 76 » . — կամ թէ « Լուսիկին ո. հ. Ա. Ամիրային ընկերն քալուցիէ մանճէդնուն վրայ գուգիշ կիլապոռնով խարն, տվաւ ճուրում. Յ » . և այլն :

Եւ ստուգիւ տարօրինակ բան մը կ'երեայ մեզի հիմակ, որ պատճեն անձ մը, որովհետեւ փառաւոր հագուստ կամ ոսկեհուս հանդերձ հագեր է. Սակայն եթէ փոխադրենք մենք զմեզ նախորդ գարուն առաջին կիսուն, եթէ նկատենք այն ատենի պարագաւ-

1. Տես Armenia ամաթերթ, էջ 133. — Szamosugyán.

ները, հայ աղգին բարոյականն այն միջոցին. և ի վեր քան զամենայն եթէ մտածենք որ անտարակոյս նախընթաց օրէնք կամ որոշմունք մ'եղած պիտ' որ ըլլայ ասոնց նկատմամբ, այն ատեն ուրիշ աշքով կը տեսնենք, ուրիշ կերպ կը գտնե՞ք այս պատժական իրերը . . . »

Հայ աղգը՝ արդէն վաղեմի ժամանակէն, գրեթէ շարունակեալ գերութեան մը լուծին տակը կ'ընկճէր. Պարսիկը ու յյնք, ետքէն թաթարական խմբերն ու Եգիպտոսի սուլտաններուն բանակները, երկիրն ամէն դի սրով ու հրով կ'աւրէին ու կ'աւրշըկէին . . .

Շատ բնական է երեւակայել, թէ այսպիսի պարագաներու մէջ, աղգը՝ խեղճութենէ ու ողորմելութենէ, նեղութիւն քաշելէ ու տանջանք կը ելէ զատ բան չէր գիտեր.

Պատմեւթիւնը կը ստուգարանէ, որ երբ դառնութեան բաժակն ալ լեցուեցաւ, ժողովրդեան ազնուագոյն մասը՝ պանդխութեան գաւազնը ձեռքը, Հայաստան թողուց և ի Ղոփմ, Ղեհաստան, Մոլոտիա, Պուգովինա և ասկից ալ ետքէն կարպաթեան լեռներն անցնելով Դրանսիրուանիա հասաւ, ուր քիչ մը տեղաւորուեցաւ և ազատութեամբ շունչ առնելու սկսաւ.

Հոս՝ սովորութիւններն ու յարաբերութիւնները բոլորովին տարբեր էին մայրենի երկրին սովորութիւններէն. Այս երկիրներուն մէջ իգական սեռն ազատ էր, բնկերութեան մէջ կրնար մաս ունենալ, ինք զինք հրապարակական հանդիսութեանց մէջ կրնար ցուցընել. Բայց բնական էր նաև որ շրջակայ աղգաց սովորութեանն ու իր վիճակին և կարողութեանը համեմատ կրնար ու պէտք էր հագուիլ. Միայն թէ այս վերջին պարագան կրնար էրկի մարդիկներու աշքին փուշ մը, վէրք մ'ըլլալ. Ու իրաք ալ, ինչպէս կ'ենթադրենք՝ այս բանը կը վիրաւորէր արանց աշքը ու սիրտը, որոնք իրենց պատկերէն տեսած ու լած էին թէ կնիկ մարդը մնայ տունը, կրթէ տղաքը, ըլլայ ու մնայ այնպէս, ինչպէս էին իրենց մամերը Հայաստանի մէջ:

Հաւանական է, որ ասկից սկսած ըլլայ անմիաբանութիւնն ու տժգոհութիւնը՝ մէկ կողմանէ արանց ու կանանց մէջ, մէկալ կողմանէ իշխանութեան ու քաղաքացւոց մէջ:

Եղիսաբեթուպուսոյ քաղաքին՝ անցած գարուն արձանագիրները աշքէ անցընելով՝ հանդիպեցայ անանկ օրէնքներու, որոնք չափ կը զնեն կանանց հագստին. ու կ'որոշեն թէ ի՞նչ տեսակ զգեստներ պիտի գործածեն ու պիտի չգործածեն. Օրինագիր իշխանութիւնը կուտայ նաև իւր բանաւոր պատճառները. Վասն զի կը տեսնենք, կ'ըսէ, որ քանի կ'երթանք նորանոր ու աւելորդ հագրատեղէններ կը մտնեն գործածութեան մէջ, անոր համար կ'ու-

դենք մեր փոքրիկ քաղքէն աղքատութեան պատճառները . . . . հպարտութիւնը, փառամնլութիւնը դուրս ընելու. որովհետեւ հիմակուան ժամանակս այնշափ բարձրագլուխ եղեր է հպարտութիւնը, որ չենք կրնար զանազաններ թէ ովկ է աղքատն ու ով է հարուստը»: Ուրիշ տեղ ալ կ'ըսէ. «Օտար մեծամեծներէ լսեցինք մեր ականջներովկը թէ Հայերն ի՞նչ անպատմելի հարստութիւն պիտ' որ ունենան, որ ասան: կ հագուստներ կը կրեն: Մ'ենք ալ կը տեսնենք - կ'աւելցընէ օրէնսդրութիւնը - թէ այս տեսակ հագուստեղէնները մեզի համեմատ չեն» և այն:

Թէ իրօք թանկագին հագուստներ ու գոհարեղէններ գործածելու սովորութիւնը կար այն միջոցին ազգայնոց մէջ, յայտնապէս կը տեսնուի դրուած օրէնքներէն. վասն զի օրէնք չի գորուիր այն տեղ ուր պատճառ ու հարկաւորութիւն չկայ: Ուստի իշխանութիւնն ասոր առջեւն առնելու համար, ուզեց արմատաքի խլել զեղծումը՝ յառաջ քան տարածուիլ:

Զգեստուց գործածութեան նկատմամբ արուած առաջին - այսինքն 1738, յունուար 30 ին - օրէնքը բացարձակապէս կ'արգելու որ կանայք ոչ տունը և ոչ փողոցը չէփէչ կոշտած գլխանոցը գործածեն. ապա թէ ոչ, որ խաթօննին գլուխն որ գտնեն այն գլխանոցը՝ զլիչն վար պիտի քաշեն, ու անկից զատ 42 մաճարի (ֆիօրին) պիտի վճարել տան:

Աւելորդ չէ այս որոշումն բառ առ բառ յառաջ բերել:
« 1738. ին ունվարի. 30 ին.

Ինչպէս որ խորհուրդ արին Պատուելի աղաշաները ու կապեցին ի ներքոյ հրամանի տակ՝ տէսնէլով օր քանի կերթայ նայ աւելզօք: որ նոր հագլաստներ արաշ կի բերին ու կանին, նա վալսնի¹⁾ գողնակ չէփէչին համար օր ափսօրուդէյ արգիլած ըլայ, որ ոչ տունը ոչ օրամը քալին անպէս չէփէչօվ, զէրայ որ Պիքային գլօխը գրտվի նայ՝ չէփէչը պի արնելվի գլխուն, ու համ պի ճուրումվի այսպահ 42 մաճարի անպատճառ: » :

Ճառուիրեք տարի ետքը՝ - այսինքն 1750, յունիս 16 ին - եղած ժողովքին մէջ, թէպէտ - ինչպէս կը տեսնենք - ներուած է չէփէչ գործածելը, բայց ընդհակառակն շատ տեսակ զգեստեղինաց գործածութիւնը խստիւ արգելուած է, ոչ միայն կանանց, այլև արանց: Այս որոշման մէջ օրէնսդիր իշխանութիւնը մասնաւորապէս կը զբաղի այն պատճառաբանութիւններովն, որոնց համար շատ մը տեսակ զգեստուց գործածութիւնը կ'արգելու:

1. Wallis ըսուած. ասոր սեռականն է վալսընի:

Այս ժողովքին ընթացքն ու կարգադրութիւնը յաջորդն է .

« Տեսնէլով Պատուելի քաղաքը , օր քանի օր կերծայ , ալ իժով մէկ քան զմէկ կու անցվին հագուստ հազներօվը , անոր համար ուժվայ Պ . քաղքին , օր ալ շատ հագուստնուն մէջն զայս ալ վար գրած ու նիշանած հագուստը արգիլած ըլլայ որ ամենեւին մարդ չի հազնի կամ ըզիւր տըղան չի հագցընույ , չի թէ որ գըտվէր մարդ օր հրամանին չի հընազանդէր նայ գիտէնայ ուրուխ որ գըտվի թէ մարդիկաց մէջ թէ օրամը թէ ուրեկիցէ վրայէն պի արնըվի օր ալ մեծ ամօթը պիլայ և անոր ետևանց պի ճուրումվիալ :

Վաս՝ որոյ այսուհէտեւ կու արգիլիի , օր ամենեւին հէջ մարդու տղի գլխույ վերայալ հօրբուդըր ¹⁾ չի գըտվի , մանէլայ , ²⁾ լանձուդ , ³⁾ մարդիտ , պօկլար ⁴⁾ և օզկայ զարդարանկ գլխուն վրայ ամենեւին չի գըտվի զարտոր հարկէոր փարթայ , ու պըզնծէ ու պաղչի ջիշակ ըստօպոտ ⁵⁾ պիլայ . բայց գօրօնայ որն որ գլխուն վրայ օր կու դընին նայ պըզընծէ ալ ըստօպոտ չիլայ ու թէվի կապնալ որն որ կու կապին ըզապակիը թենին մէջտեղը ան ալ արգիլած ըլլայ ու փօվ իրեն Աստումէ տված գլխուն մազով օգդըվի ավելքը ճակատը մազ չի կապէ . զայս հրամանին չի հնազանդողը պիտայ ճուրում 2) մաճրի :

Ու փօրօհէտեւ աղջիկ տղոցը գլխուն վրայէն կու արգիլիի զարդարանկը , այն ալիծօվ ⁶⁾ կընտոցը գլխուն վրայէնալ արգիլած ըլլայ , որ չէֆէչէն դուս ամենեւին օսդի , արծալժ , մարդիտ և ուրիշ զարդարանկ չիլայ ըստօպոտ հադնէլոյ ի ներքոյ վերոյ գրեալ գօնտիձիայէն և ճուրումին տակը և զայս ըստնդէրուն վրայ հասդատեց Պատուելի քաղաքը Պատուելի Ա . օվանէսն օսդէրիշեանց տիրէգդօր օր իրեն հրամանքն ըզվօվօր տէնուուի հրամանին ընդէմ քաղաք կարենայ ըզնուրումը արնէլու , զոր ճուրումին զիրեքում փայը պիլայ Ա . տիրէգդօրինը և երկու փայը Պատուելի գըլնաճինը » :

Շարունակուրիշնեն և վերջ գալ ամսաթերթով

Ա . ՓիՓԱՍ

1. Նորահնար բառ . մըն է կարծեմ , կէսը հունգարերէն (huy = մազ) կէսը գաղզերէն (poudre = փոշի) :

2. Չեմ գիտեր ինչ կը նշանակէ : Հաւանական է որ սիալ գրուած է , անշուշտ մանդէլա = mantille ըլլալու է :

3. Պատի շըթայ . լոնց հունգարերէն բառ է , ու կը նշանակէ շըթայ . ուգ , այսինքն ուկ նուազական մասիկ է :

4. Հունգարերէն բառ է , կը նշանակէ շըթանակէ մէջ առնուած ակն պատուական :

5. Ներեալ , աղատ է , հրաման կայ :

6. Անչափ աւելի , մանաւանդ թէ :